

"dressuur?"

Het was mooi weer en mijn man was in de tuin bezig. Hij riep mij: "moet je eens komen kijken, die hommelm doet me precies na...". "Ja hoor", zei ik en ging met een behoorlijke dosis scepsis naar de heg, waar hij naar een hommelm stond te zwaaien. Vol ongeloof zag ik hoe de hommelm na elke zwaai van mijn man zijn (haar?) rechtersvoerpootje optilde en terugzwaaide. Een gedresseerde hommelm, welja...Later stelde ik mij zo voor hoe het de hommelm verder was vergaan. Laten we eens aannemen dat het een mannetjeshommelm was. Hij kwam thuis in zijn eenvoudige hommelmwoning, gelegen langs de korte aanvliegroute en snoof de heerlijke geur op van verse honing. Hij gaf zijn vrouw en kinderen een hommelmknufje en zei trots: "Vandaag heb ik een mens gedresseerd...ik zwaaide met mijn rechtersvoerpoot en hij deed me iedere keer na, wel zo'n twintig keer...toen vond ik het welletjes, anders hadden we er misschien nog wel uren gestaan. Morgen ga ik iets anders proberen...je weet niet, mensen zijn wel groot, maar of ze ook slim zijn???" "Vast niet", zei zijn vrouw, "daar maken ze te veel ruzie voor" . Na deze waarheid als een koe, draai ik mij beschaamd om en verlaat het vredige tafereeltje...

© november 2007, Alida, BasicPublishing.nl